

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
11 Пж. 1286/16
02.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Љиљане Миловановић, председника већа, судије Милице Милановић Траиловић и судије Весне Дабетић Трогрлић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Будућност“ а.д. у стечају Лесковац, ул. Његошева бр. 99, кога заступа стечајни управник АА, из ..., против туженог ББ из ..., ул. ..., кога заступа адвокат Петковић Р. Данило, из Лесковца, ради утврђивања да је без правног дејства у односу на стечајну масу Уговор о купопродаји непокретности имовине Ов. бр. ... од године Основног суда у Лесковцу, вредност предмета спора 905.000,00 динара, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Лесковцу 6 П 533/15 од 26.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2017. године донео је следећу

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба тужиоца као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Привредног суда у Лесковцу 6 П 533/15 од 26.10.2015. године.

Образложење

Побијаном пресудом Привредног суда у Лесковцу 6 П 533/15 од 26.10.2015. године у ставу 1 изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је без правног дејства у односу на стечајну масу Уговор о купопродаји непокретне имовине Ов. бр. ... од ... године Основног суда у Лесковцу. Ставом 2 изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 67.175,00 динара.

Наведену пресуду тужилац побија благовременом жалбом због битне повреде одредаба парничног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права и у смислу жалбених разлога предлаже да Привредни апелациони суд првостепену пресуду преиначи и усвоји тужбени захтев или да је укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Одговор на жалбу није поднет.

Испитујући побијану пресуду, на основу одредбе чл. 386. Закона о парничном поступку, другостепени суд налази да је жалба тужиоца неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из чл. 374. ст. 2. тач. 1-3, 5, 7 и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Супротно наводима жалбе првостепена пресуда није захваћена ни повредом одредбе из чл. 374 ст. 2 тач. 12 Закона о парничном поступку, имајући у виду да нема недостатака због којих се не би могла испитати њена правилност.

Предмет тужбеног захтева је утврђење да је без правног дејства у односу на стечајну масу тужиоца Уговор о купопродаји непокретне имовине Ов. бр. ... од ... године Основног суда у Лесковцу, који закључен између тужиоца као продавца и туженог као купца.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку дана 03.08.2012. године у дневном листу Данас и дана 04.08.2012. године у дневном листу Политика тужилац је огласио продају имовине, јавно прикупљање понуда и то пакета 2-помоћна зграда магацин у ул. ..., која се налази на Кп. бр. ..., која парцела се налази на подручју које је одређено као градско грађевинско земљиште на локацији у ..., са правом коришћења земљишта под објектом површине 493 м² које је у државној својини, са правом коришћења земљишта уз објекте површине 9751 м² а које је у државној својини у обиму удела 1268/12416, процењене вредности 4.521.412,10 динара, депозит 900.000,00 динара. Продаја је извршена дана 10.09.2012. године, стечајни управник је о извршеној продаји обавестио стечајног судију, одбор поверилаца, председника ВВ и повериоце који имају обезбеђено потраживање на имовини која је продата као Војвођанску банку а.д. Нови Сад. Извршена је продаја пакета 2 који чине: магацин са старим купатилом, нето површине 493 м², помоћна зграда нето површине 103 м², уз напомену да је објекат порушен а носилац права коришћења земљишта у државној својини, које се налази на кп. бр. ... КО ..., врста земљишта градско грађевинско земљиште, локација ..., земљиште под зградом – објектом (магацин) површине 0,00 ха, 4.00а, 93,00 м; обим удела 1/1; 4.04 земљиште под зградом-објектом помоћна зграда; 0,00, ха, 00а, 100а, 3,00м², обим удела 1/1, земљиште уз зграду-површине 00ћа, 97.00а, 50,00м², обим удела 1268/12416. Из Уговора о купопродаји непокретне имовине Ов. бр. ... овереног код Основног суда у Лесковцу дана године, утврђено је да је уговор закључен између тужиоца и туженог, и да је предмет уговора непокретна имовина која је власништво тужиоца. Имовина која се продаје је таксативно побројана у прилогу бр. 3 који чини саставни део Уговора о купопродаји а чланом 2.2. уговора продавац и купац сагласно констатују да је продавац власник непокретне имовине, означене као пакет 2. Из уплатнице тј. извода бр. 17, 18 и 21, првостепени суд је даље утврдио да је тужени дана 31.08.2012. године у целости измирио купопродајну цену. Из решења о порезу на пренос апсолутних права утврђено је да је порез у целости плаћен, док је из поднеска од 23.05.2014. године утврђено да је тужени поднео захтев за брисање хипотеке. Стечајни поступак над тужиоцем отворен је решењем Привредног суда у Лесковцу дана 24.12.2010.године.

Према разлозима првостепене пресуде, поступак продаје имовине тужиоца као стечајног дужника је спроведен јавним прикупљањем понуде, на оглас се јавио тужени као најбољи понуђач, повериоци су обавештени о извршеној продаји као и да имају право приговора у року од 10 дана, при чему из списка предмета произилази да ни један поверилац није имао приговор на извршену продају. Стога првостепени суд налази да је поступак продаје имовине стечајног дужника извршен у свему у складу са одредбом чл. 133. ст. 8. и ст. 9. Закона о стечају. Повериоци су знали и били обавештени о извршеној продаји, тако да ни на који

начин нису оштећени, нити је постојала намера стечајног дужника да оштети повериоце. Тужени је измирио све обавезе из уговора и платио порез на пренос апсолутних права. Како из одредбе чл. 133. ст. 9. Закона о стечају произилази да приговор на извршену продају могу ставити само повериоци стечајног дужника и они не утичу на извршену продају, већ представљају основ за утврђивање одговорности стечајног управника, првостепени суд налази да у парничном поступку није могуће поништавати извршени поступак продаје нити утврђивати ништавост закљученог уговора. Из наведених разлога првостепени суд је одбио тужбени захтев и донео одлуку као у ставу 1 изреке првостепене пресуде.

По налажењу Привредног апелационог суда правилна је одлука првостепеног суда да одбије тужбени захтев. Међутим, првостепени суд тужбени захтев одбија изражавањем правног става да Уговор о продаји непокретне имовине тужиоца као стечајног дужника Ов. бр. 1849/12 од 10.09.2012. године није противан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима, те да нису испуњени услови за утврђење ништавости уговора у смислу одредаба Закона о облигационим односима, као и да је поступак продаје извршен у свему у складу са одредбама Закона о стечају.

Из списка предмета произилази да је предмет тужбеног захтева утврђење да је без правног дејства у односу на стечајну масу наведени Уговор о купопродаји непокретне имовине који је закључен у поступку стечаја над тужиоцем у складу са одредбама чл. 133. ст. 7. и чл. 133. ст. 9. Закона о стечају. Самим тим, основаност тужбеног захтева требало је ценити применом одредаба Закона о стечају које уређују услове за побијање правних радњи стечајног дужника.

По налажењу другостепеног суда, продаја имовине стечајног дужника спроведена у поступку прописаном одредбом чл. 133. Закона о стечају не представља правни посао или правну радњу која се може побијати у смислу општих услова из чл. 119. Закона о стечају. У конкретном случају се не ради о правном послу закљученом пре отварања стечајног поступка, којима се нарушава равномерно намирење стечајних поверилаца, а што је основни услов за примену стечајноправних прописа. Побижани Уговор о продаји непокретне имовине тужиоца као стечајног дужника Ов. бр. ... од ... године представља правни посао продаје имовине стечајног дужника. Права поверилаца у вези са извршеном продајом одређена су одредбом чл. 133. ст. 9. Закона о стечају, по коме на извршену продају имовине стечајног дужника повериоци могу ставити приговор, уколико за то постоји основ, с тим да приговор не утиче на извршење продаје, већ представља основ за утврђивање одговорности стечајног управника ако је штета настала радњом стечајног управника у поступку продаје. Основ за приговор може бити превара, пристрасно понашање стечајног управника, непотпуно дато обавештење или било који други разлог из кога произлази да је стечајни управник водио поступак продаје на штету стечајне масе. Обична тврдња да је постигнута цена прениска није довољан основ за подношење приговора. Наведена одредба регулише права поверилаца након извршене продаје имовине стечајног дужника, а у конкретном случају тужилац је стечајни дужник.

Одредбом чл. 192 ст 4 Закона о парничном поступку прописано је да ће суд да поступи по тужби и ако тужилац није навео правни основ тужбеног захтева, а ако је тужилац навео правни основ, суд није везан за њега.

Из изнетих разлога другостепени суд је ценио да ли су се стекли услови за поступање по општим правилима за побијање правних радњи садржаним у одредбама чл. 280-285 Закона о облигационим односима, па је нашао да нису јер активна легитимација за подношење паулијанске тужбе припада повериоцима а не

дужнику. Како је у предметном случају сем купца имовине, штету, уколико постоји, скривило и овлашћено лице стечајног дужника, нужно је применити други дозвољен правни пут ради заштите интереса стечајног дужника и очувања вредности стечајне масе.

Из свих наведених разлога, другостепени суд налази да је правилна одлука првостепеног суда да одбије тужбени захтев.

Правилна је и одлука о трошковима поступка донета на основу одредбе чл. 153. Закона о парничном поступку, а трошкови су одмерени правилном применом важеће Адвокатске и Таксене тарифе.

Имајући у виду наведено, Привредни апелациони суд је применом одредбе чл. 390. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци пресуде.

ММТ/КМ/ЦМ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Љиљана Миловановић, с. р.

За тачност отправка